

Com poden veure els nostres lectors, malgrat i que el criteri del nostre estimat confrare «La Gralla» era de què el senyor Josep Figueras, de La Garriga, no ocudiria a les planes del nostre setmanari per a defensar-se d'unes preteses insídies, recollides també a les nostres planes per l'amic Quelet, tenim el gust de publicar íntegre i literal el següent article de l'esmentat senyor Figueras, en el qual intenta defensar, no precisament la seva personalitat, que és on tenia interès Quelet d'atacar posant al descobert la pròpia personalitat del senyor Figueras, sinó que involucra tot el partit de l'Esquerra, com si en la conversa que publicavem en el n.º 16, es produís aquest atac que només viu en la imaginació d'aquest senyor... Això, és clar; i per això tenim interès en remarcar-ho. Per altra part, hem escoltat més d'una vegada com declama el senyor Figueras; no ens plauen els seus crits. El què ens interessa, és la trajectòria que ha seguit la seva tot just naixent vida política. Per aquest camí, que és el que s'emprenia Quelet, en la conversa recollida, és per on voldríem que el nostre contraopinant seguís. Però, naturalment, no podem obligar-li. Si per cas ja procurarem nosaltres omplir el buit, que ell no té cap interès a omplir pel què es veu.

I per no aturar més l'impaciència dels nostres lectors, per tal de que puguin gustar la selectíssima (?) prosa del senyor Figueras, repetim que fem la transcripció íntegra i literal de la seva rèplica. Pot constatar-se el grau de catalanisme d'aquest astrenu cavaller de l'ideal, amb la seva peculiar manera d'entendre com s'escriu la nostra llengua, sense ortografia, ni sintaxi, i ni tan solament prosòdia. Heus ací la seva rèplica:

## LA FEINA D'ACCIO DE GRANOLLERS

Amb motiu del grandios acte que l'Esquerra Republicana de Granollers celebrà el pasat dia 24 a l'Unió Liberal en el qual i assistí el President acompanyat d'altres personalitats del partit i una serie de simpàtics companys nostres de Barcelona s'ha publicat al setmanari ACCIO de dita Ciutat, orga dels desenganyats i dels fatxanderos, un article tractan d'energümens als homes de l'Esquerra Republicana de Catalunya, i s'ha calificat la sava obra de «Jabalinas estil Samblancat». El blanc d'aquesta campanya difamatoria contra el nostre partit i contra els nostres homes, capdevaners, (que encare que els dolgui regeixen els destins de Catalunya) un o altre havia d'esser, aquesta vegada he estat jo.

L'afany de revindicar la meva persona no m'hauria portat a escriure aquestes ratlles, perquè considero que en aquest cas serian malaguanyades, però com que de retruc l'atac bà dirigit tan descaradament als nostres homes, a la nostra obra esquerrana a la comarcal d'aquest districte de la qual en son testimoni viu un sens fi de pobles del mateix, a la entitat d'Esquerra Republicana de la qual en soc secretari, i a la feina forta i alentadora dels simpàtics i treballadors companys d'Esquerra de Granollers, per això m'he vist obligat a sortir al pas de tan mal intencionada obra de "chantage".

En primer lloc dec dir al cèlebre autor d'aquest article que trobaria a ulls clucs, que quan vulgui difamar el nom d'una persona, maltractanla, o quant vulgui atacar sense frè l'honorabilitat de qualsevol organització política deu fer-ho desprenent-s de la careta que amaga la seva gran personalitat sota un pseudònim qualsevol. Després dec dirli a aquest amic que tan li cou la llaga perquè ha sigut expulsat de l'Esquerra ahont creia fersi un nom, que quan s'hagi declarat autor d'aquesta obra tan constructiva després d'haver liquidat personalment amb ell algunes cosetas que la poca comprensió periodística i la falta d'educació l'han portat a escriure, el reto a celebrar un acte públic a Granollers a qualsevol local, en el qual podrem sostenir una contraversia ahont podrem posar per els que en dubtin de manifest totas els punts de vista que es refereixen a la meva actuació política, això que consti que ho faig per a descansar els companys d'Esquerra que en un moment haurian pogut dubtar de mi, encare que crec que s'auran donat compte del caracter especial de l'atac perquè tots ells em conei-

xen i nò presisament de tres mesos abans de caurer la Dictadura, com diu l'aprenent de cronista dialogador.

Als homes del partit que coneixen la meva actuació política i als quals ell al-ludeix presisament perquè la coneixen i em coneixen fà que pugui conviure amb ells, l'historial de la meva feina esquerrana no soc jo quei haig de ferlo, però en canvi ting forçes i bons amics que en poden donar bon compte, presisament perquè son uns homes que quan han d'atacar l'Honorabilitat d'altri per rahons justificades ho fan sense disfresar la seva personalitat amb un pseudonim i donen sempre la cara.

Lo que els cou a aquestos desenganyats es presisament la feina que habem fet els homes de l'esquerra, els companys de Granollers saben lo que havem hagut de treballar junts per contrarrestar les seves manipulacions, i tots qui mes qui menys habem sofert les conseqüencies d'aber-los plantat cara sense que per això tinguem d'arrepentirnos ni un moment d'aber-ho fet, ja que això ha servit per posar-los amb evidència.

Finalment dec dir al simpàtic cronista que de lo que fà referencia a la meva persona ha estat víctima d'una al-lucinació filla d'una falsa maniobra política portada a cap per els reaccionaris de la meva població, u lamento perquè això demostra falta de coneixement i de tàctica, i per posar-ho en clar em permeto recordar-li que espero sabrà ser home atenent el prec que li faig abans en aquestes mateixes ratlles.

Aquesta gent, aquesta ACCIO de Granollers, aquestos reaccionaris del meu poble, i aquestos desenganyats de la vida han de saber que a pesar dels seus atacs jo continuaré treballant amb més brahò que mai per l'Esquerra Republicana de Catalunya, per la qual fins are he fet tot el que he pogut, treballare per anular les seves manipulacions de baixa estopa, per l'anul-lació del caciquisme, cap de la reacció, i per tot l'iderai del nostre partit manifestat en el seu programa en el qual i estic completament d'acort.

No per interes particular sinó per revindicar al partit, als seus homes, als companys de la Comarcal, i als estimats amics de l'Esquerra de Granollers he escrit aquestes ratlles unicament per dir-los que are més que mai poden comptar sempre amb el meu modest però honrat esforç.

La Garriga Novembre de 1931.

JOSEP FIGUERAS BASSET

*Contestant a certes fantasies publicades en el darrer número de «La Gralla», ens plau reproduir l'ofici del Rectorat que creiem més eloqüent que tot el que nosaltres podriem dir.*

*Diu així el mentat document:*

República Española

UNIVERSIDAD  
DE  
BARCELONA

Cumplidos los requisitos prevenidos por las disposiciones vigentes, este Rectorado accede al funcionamiento del «Colegio municipal de 2.ª enseñanza de Granollers», Calle del Condestable de Portugal, n.º 1, de dicha ciudad, incorporado al Instituto Balma de esta capital, siendo Director empresario el Excmo. Ayuntamiento y Director técnico D. Juan Canals Carreño, Licenciado en Ciencias naturales.

Se desestima la reclamación a dicho cambio de Dirección técnica interpuesta por D. Pedro Vegué Matamoros por cuanto no tiene el título académico que precisa según obligan las disposiciones vigentes. En los expedientes que obran en esta Secretaría-General de dicho Colegio, en ninguno aparece se accediera a tal nombramiento por no haber sido solicitado, ni técnico ni administrativo.

EL RECTOR

J. SERRA HUNTER

Sr. Alcalde-Presidente del Ayuntamiento de Granollers.

*Sense comentaris.*

Bofill des de la taula de la premsa).

També exposa la necessitat de traslladar aquesta escola a un altre lloc independent, i proposa traspasar-la on hi havien les oficines militars.

El senyor Montaña també ho creu acceptable; i a continuació es nomena un duo que cantaran el senyor Bofill com a delegat de l'Escola de Música i el senyor Busquets (amb aquella veu que s'et fica al cervell) com a Delegat de la Comissió

El senyor Bofill dona compte que cal nomenar sots-director de l'Escola de Música al mestre senyor Ruera, ja que va despenyant aquest càrrec des de la fundació de l'escola sense nombrament. (Al arribar a aquest punt, al senyor Bofill li sembla que no ha dit ben bé el que volia dir i es gira de cara al públic interrogant amb la mirada al nostre company Fontdevila i aquest ni corto, ni perezoso li fa d'apuntador al senyor

de Foment els quals deuran estudiar aquest assumpte i posar-lo ràpidament a la pràctica a fi de què a primer d'any nou ja estigui resolt.

S'aixeca la sessió a les vint i vint. Res... una bassa d'oli. Avui que no hi ha assistit el senyor Estrada, no s'ha parlat del Col·legi de Segona Ensenyança ¡Quina casualitat! Veurem que passa la setmana entrant.

OLGA ZHAN.

Imp. Cucurella / Corró 9 / Tel. 24 / G. 11